

Konwersatorium w dziale niewidomych

II semestr 2 godz. tygodniowo.

C e l

1. Wyjaśnianie różnych zagadnień niejasnych dla słuchacza w czasie jego praktyki.
2. Skierowywanie zainteresowania słuchaczy na zjawiska, które należą obserwować w życiu i pracy dziecka niewidomego.
3. Planowe kierowanie obserwacją w czasie praktyki.
4. Przez poznawanie dziecka niewidomego zbliżenie słuchaczy do świata niewidomych.
5. Wprowadzanie na drogę pracy naukowej.

Tematyka i zakrócenia metodyczne

Programu tych konwersatoriów ustalić nie można, gdyż będą one ściśle związane z praktyką słuchaczy w tym semestrze i ich obserwacjami w czasie zajęć z dziećmi. W każdym razie punktem centralnym tych konwersatoriów winno być:

1/ poznawanie dziecka niewidomego w jego życiu i pracy i zorientowanie się na czym ma polegać specjalna rola nauczyciela-wychowawcy w tym dziale pracy;

2/ praktyczne zapoznanie się z rytmem życia zakładowego, organizacją form wychowawczych i metodą pracy.

Oprócz hospitowania słuchacze biorą udział w różnych pracach Muzeum Szkolnictwa Specjalnego, w zajęciach z dziedziń i każdy słuchacz jedno z nich specjalnie obserwuje, poznaje jego warunki środowiska domowego w ich historycznym rozwoju /anamnezę tego dziecka robi w roku następnym/, poznaje czynniki etiologiczne uszkodzenia wzroku ew. zaniewidzenia, obserwuje reakcje tego dziecka w procesie dydaktyczno-wychowawczym i zapoczątkowuje zarysowywanie sylwetki, które, po zebraniu odpowiednich danych zestawia dopiero w roku następnym.